

En hatad och älskad stadsdel i ständig rörelse

Publicerad 9 oktober 2013 kl 15.55

Per Landfors

Två lägenheter, två personer, två berättelser om Ålidhem. En stadsdel älskad och hatad av många.

Skuggteatern har premiär av "Hem, ljuva Ålidhem" på fredag.

Teater

"Hem, ljuva Ålidhem" har premiär fredag 11 oktober på Klossen, Ålidhem. Pjäsen spelas även 13, 18, 19 och 20 oktober.

Ett tiotal intervjuer med präst, diakon, bibliotekarie, medverkande i Dungenkravallerna 1977, boende, med flera. 100 enkätsvar, arkivarbete och stormöte vid Ålidhem centrum. Det är ett gediget researcharbete som ligger till grund för Skuggteaterns senaste uppsättning. Resultatet är "Hem, ljuva Ålidhem", en fiktiv berättelse om en stadsdel som många i Umeå har en relation till.

- Men vi kan inte ge en sann bild av Ålidhem. Det finns lika många sanningar som det finns människor, säger Emil Nilsson-Mäki, som står för regi.

Allt insamlat material gavs till Elin Ruuth som har skrivit manus.

Bygger på minnen

I föreställningens början kastas publiken direkt in i branden på Geografigränd julen 2008. Victor (spelad av Magnus Nilsson-Mäki) söker efter sin barndomskamrat Järvi (spelad av Karin Malmberg). Plötsligt dyker hon upp, som ett barn, publiken kastas in i Victors minnen. Det är genom minnena som publiken får följa med två personer som växer upp på Ålidhem – i spegelvända lägenheter, på samma gård, men med helt olika förutsättningar.

Klasskillnaderna är bland annat det som har intresserat, den mångfald som ryms i ett och samma område.

- Ålidhem är ett miljonprojekt som skiljer sig från andra, som Botkyrka, Rinkeby och Hammarkullen. Dels ligger det centralt. Dels innehåller det så många olika – studenter, akademiker, nyanlända..., säger Emil Nilsson-Mäki.

”Hem, ljuva Ålidhem” är tredje delen av Skuggteaterns triptyk om Umeås historia, där ”Fjäriln vingad syns på Haga”, om Hagamannen, var del ett och ”Allt kommer att bli bra”, om mentalsjukhuset på Umedalen, var del två.

- Det här är inte en föreställning om orättvisor, som de andra. Den handlar om uppväxten i ett område, säger Emil Nilsson-Mäki.

Tegel och flyttande

Innan Victor kommer in på scenen springer tre personer fram och tillbaka och bär och flyttar tegelväggsmönstrade flyttlådor.

- Det är Ålidhem i ett nötskal, flyttandet och teglet. Många har Ålidhem som mellanhållplats, säger Emil Nilsson-Mäki och ställer retoriskt frågan vad det gör med människor.

Tove Skeidsvoll har reflekterat över att bärandet symboliserar Ålidhem.

- Det finns mycket rörelser här, mycket folk som bär på saker, säger hon.

Hon är koreograf och tillsammans med Anna Ehnberg, båda från dansgruppen Nomo Daco, bidrar hon med just rörelsen i föreställningen.

”Hem, ljuva Ålidhem” är nämligen ett tvärkonstnärligt projekt med teater, dans och musik.

De musikaliska bitarna står Anton Teljebäck och Anders Nyberg för.

Allt från hardcore till visor och folkmusik ska förstärka bilden av Ålidhem.

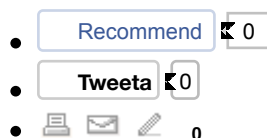
De har jobbat mycket med att spela stycken framlänges och baklänges.

- För att förstärka minnesgrejen. Vi har jobbat mycket med det här att minnas, säger Anton Teljebäck.

”Hem, ljuva Ålidhem” har premiär på Klossen på Ålidhem nu på fredag och kommer att spelas under två helger.

Johanna Fredriksson

johanna.fredriksson@folkbladet.nu

Ursprunglig webbadress: <http://www.folkbladet.nu/738512/en-hatad-och-alskad-stadsdel-i-standig-rorelse>